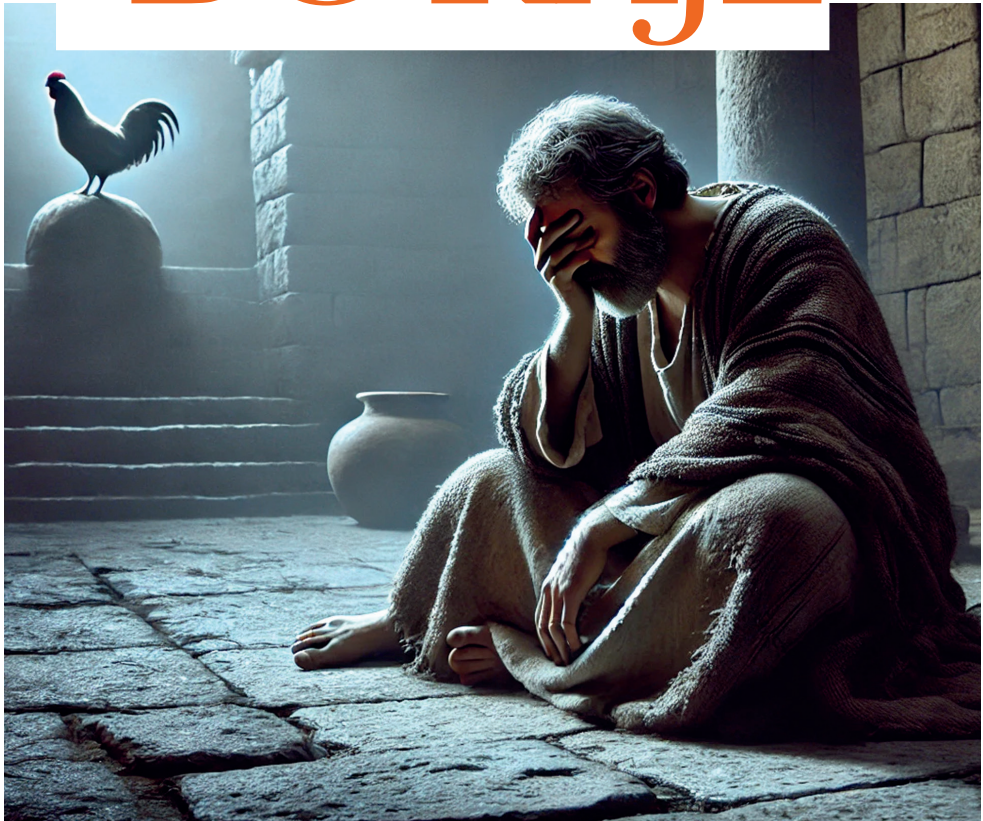

Z RÁJE

DO RÁJE

Peter a Ježiš

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 40 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, našim Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de

IČ: 02291959

MK ČR E 15637

ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ6601000000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Waldemar Laufersweiler

Obsah

3	HALELUJAH, JITRO KRÁSNE, NAPLNĚNÉ POKOJEM	Úvodník
4	PETER A JEŽIŠ	Peter Oravec
16	TĚŠÍME SE OPRAVDU NA DRUHÝ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA?	Jim Hohnberger
24	PODOBNÉ CESTY	Vladimír Spurný
26	RECEPT NA ČAJ PROTI UTRPENÍ	Richard Wurmbrand
28	ŽENA	Oravcová Emília
30	REKLAMA	
32	POZVÁNÍ	

**»Protož
neodmítejtež
od sebe směle
doufanlivosti vaší,
kterážto velikou
má odplatu.
Než potřebít jest
vám trpělivosti,
abyste vůli Boží
činíce, dosáhli
zaslíbení.«**

Židum 10, 35.36

HALELUJAH, JITRO KRÁSNÉ, NAPLNĚNÉ POKOJEM

Ano, nejkrásnější den v týdnu, plný Boží přítomnosti, a tedy i nevýslovným pokojem a radostí v srdci.

Kdo by se na něj netěšil?

Když jsem prožívala své první soboty a získávala poznání, cítila jsem hluboký pocit „šťěstí“, že mne Pán Ježíš smířil svou obětí s Bohem – sám se sebou – že mi odpustil a ve křtu přijal, jako své dítě do nebeské, ale i pozemské rodiny.

Zjištění, že mohu patřit k Božímu lidu, mne naplňovalo nevýslovnou radostí a pokojem, že mám v tomto životě s Pánem Bohem vše v pořádku, že jsem v pravý den na tom pravém místě, abych se s Ním mohla setkat, uctívat Ho a být s Ním.

Soboty pro mne často byly i dny, kdy se západem slunce přicházela úleva od zdravotních potíží, a i když se opět někdy vracely když skončila sobota – na těch 24 hodin mi bylo dopřáno odpočinout i od nemoci a nabrat sílu do přicházejícího týdne. Ale dokonce se někdy už nemoc nevrátila.

Sobota je pro mne tedy rozhodně den, kdy můžeme načerpat od Boha sílu do dalších dní a zápasů.

Dnes už jsou synové dospělí, ale když byli ještě dětmi, často jsme se vraceli odpoledne ze sobotního shromáždění a projížděli cestou domů vesnicemi, kde lidé sekali trávníky, dřevo, lakovali...zkrátka pracovali. A náš starší syn – tenkrát asi dvanáctiletý pronesl památnou větu:

„My máme sobotu a oni to chudáci nevědí a musí se starat a potit i dneska...“

A tak dnešní soboty – po téměř 25 letech – prožívám v Boží přítomnosti s nadšením, že mohu odložit všední starosti i práci a smím se zabývat úplně jinými tématy než šest dní v týdnu.

„Tématy“ nejdůležitějšími, které nás převyšují a pozvedají tak vysoko, jako je nebe vzdáleno od země.

Kdy člověk cítí, jak se Boží milosrdenství klene od východu k západu a rozprostírá se nad celou zemí.

Tehdy si uvědomujeme, jak nesmírně důležitý tento den je a jakou významnou – nejnvýznamnější – „rolí“ sehraje v závěru dějin.

Pravé prožívání soboty je pro mne přípravou na velké finále, předzvěstí „ráje“.

Sobota mi připomíná Boží stvořitelkou MOC, čistotu Jeho Slova, krásu Jeho charakteru – podstaty, úchvatné světlo poznání a pochopení, nádhernou vůni spasení, lahodnou „chuť“ Božího milosrdenství, něco tak překrásného, co se nedá popsat, co se dá jen s vroucí láskou a hlubokou vděčností prožívat!

CHVÁLA BUDIŽ VZDÁNA TOMU, KTERÝ SOBOTU STVOŘIL A DAROVAL LIDSTVU JAKO JEDEN Z NEJVĚTŠÍCH DARŮ.

HALELUJAH – CHVALME PÁNA!!!

Eva Větrovská

Peter a Ježiš

Vtedy im povedal Pán Ježiš:
Vy všetci sa pohoršíte na mne tejto noci, lebo je napísané:
Biť budem pastiera a rozpáchnu sa ovce stáda. Ale keď
vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galilee. A Peter
odpovedal

Obraz vyvolal napríklad ChatGPT

a riekol mu: Ak by sa aj všetci pohoršili na tebe, ja sa nikdy nepohorším! Pán Ježiš mu povedal: Ameň ti hovorím, že tejto noci, prv než zaspieva kohút, tri razy ma zaprieš. A Peter mu povedal: Ani keby som musel s tebou zomrieť, nikdy ťa nezapriem! Mat 26,31-35.

Vieme čo prežil Ježiš Kristus v Getseman-skej záhrade. Keď sa anjel vrátil k Bohu, k Otcovi a Ježiš povedal svojim učeníkom, aby teraz spali, ešte ani nedohovoril a už sa ukázal Judáš, jeden z jeho dvadsiatich učeníkov. Spolu s ním prišiel veľký zástup mužov ozbrojených mečmi a palicami. Mat 26,47. Potom sa obrátil na ozbrojencov a povedal: Som azda nebezpečný zločinec, že ste ma prišli zajať s mečmi a palicami? Prečo ste ma nezatkli už v chráme, kde som deň čo deň učil? Ale to sa stalo preto, aby sa splnili predpovede prorokov. V tej chvíli ho všetci jeho učeníci opustili a rozutekali sa. Mat 26,55-56.

Vtedy sa učeníci prebudili, keď Judáš priviedol vojakov k Ježišovi a potom ho pobozkal. Svojim bozkom označil toho, koho majú zatknúť. Peter vytasil meč a odsekol veľkňazovmu sluhovi ucho. Vo chvíli, keď Ježiš napomenul Petra za jeho neuvážené konanie, sa medzi dav a Ježiša postavil anjel, ktorý bránil páchaniu ďalších ná-

silností. Na krátky okamih sa zdalo, že sa Ježiša nepodarí zatknúť. Anjel však odletel a učeníci, ktorí prisahali, že Ježiša nikdy neopustia, sa rozutekali do tmy. Dokonca aj Peter, ktorý mal najvýbušnejšiu povahu a tvrdil, že keby aj všetci od Ježiša odišli, od svojho Majstra nikdy neodíde, bol zrazu preč.

A potom dav odviekol Ježiša Krista k veľkňazovi Kaifášovi. Priviedli tam aj falošných prisahníkov. Na základe ich svedectiev by mohli Ježiša odsúdiť na trest smrti. Ich výpovede sa však rozchádzali. Ježiš trpezlivo čakal, neprehovoril jediné slovo. Nakoniec Kaifáš Ježiša zaprisahal, aby mu povedal, či je Mesiáš, Syn Boží. Vtedy Ježiš Kristus po prvý raz po dlhom čase prehovoril. Povedal: Som. Kým sa vyrieknuté slovo nieslo vzduchom, Ježišova tvár žiarila nebeským jasom. Potom Ježiš dodal ešte niečo, na čo sa ho Kaifáš nepýtal. Povedal: „Uvidíte Syna človeka, ako sedí po pravici Všemohúceho a ako prichádza na nebeských oblakoch.“ Mat 26,64. Keď to Kaifáš počul, pohoršene vykri-

kol: Rúha sa! A rozbesnený dav začal do Ježiša strkať a pluť na neho. V tú noc bola Kaifášova súdna sieň svedkom veľkých krutostí. Ľudia ho bili po tvári a zaobchádzali s ním horšie ako s väzňom.

Ježiš Kristus však práve vtedy prežíval ešte horšie utrpenie. Jeho nesmierna bolesť sa týkala správania najbližších učeníkov a priateľov. Učeníci síce ušli hneď ako uvideli, že Ježiša obklopil zástup s mečmi a palicami, ale najmenej dvaja z nich sa vrátili a nenápadne sledovali dav až ku Kaifášovi. Nebol to nikto iný ako Peter a Ján, ktorí sa od Ježiša nemohli odlúčiť nadhlo. Keď vstúpili do súdnej siene, Ján sa predral zástupom a postavil sa čo najbližšie k Ježišovi, kým Peter sa zamiešal medzi ľudí stojacich pri ohnisku a snažil sa trochu ohriať. Aby nevzbudzoval pozornosť, predstieral, že k Ježišovi nepatrí. Je to veľmi známy príbeh. Nie vždy sa však dostatočne zamýšľame nad krokmi, ktoré Peter urobil pred tým, ako Ježiša Krista zaprel. Podobný „výprask“ dostal aj Peter.

Prvý krok k zapretiu urobil Peter vo chvíli, keď sa ho Ježiš snažil varovať: Tejto noci ma všetci opustíte, lebo Písmo predpovedá: Budem biť pastiera a ovce sa rozprchnu. Peter odporoval: Ak by ťa aj všetci opustili, ja od teba nikdy neodídem! Ježiš mu povedal: Ešte túto noc, skôr ako kohút zakikirika, tri razy ma zaprieš. Peter však ďalej trvá na svojom. Nikdy ťa nezapriem, aj keby som mal zomrieť s tebou. Mat 26,31-35.

Peter si bol sám sebou istý. Mal dojem, že je silný, má pevnú vôľu a vie sa správne rozhodovať. Myslel si, že je disciplinovaný a že s ním Ježiš môže kedykoľvek počítať. Neuvedomoval si v akom je nebezpečenstve. A to bol prvý krok k zapretiu Ježiša.

Druhým krokom bolo to, že neodolal spánku a nemodlil sa. To sa človeku stane veľmi ľahko, keď si pripadá sebestačný a nezávislý. Ten, kto má dojem, že všetko zvládne sám, sa predsa nemusí modliť. Ten, kto má dojem, že je silný, nepotrebuje

vyššiu moc. Som presvedčený, že jedným z hlavných dôvodov prečo sa väčšina kresťanov nemodlí viac je to, že len zriedka potrebujú Božiu pomoc. Myslia si, že všetko vyriešia sami. Hovoria si, že je lepšie si o hodinu dlhšie pospať, než tráviť čas rozhovormi s Ježišom Kristom. Podľa nich je zbytočné, lebo oni predsa modlitbu nepotrebujú. A práve tento postoj vedie k ďalším nesprávnym krokom.

Tretí krok Peter urobil, keď sa vlastnými silami pustil do boja a myslel si, že nepriateľa premôže sám. S mečom v ruke sa postavil k ozbrojenému zástupu. Pritom však odťal len jedno ucho, ktoré navyše ani nebolo dôležité (len veľkňazov sluha, ktorému patrilo, mal na to určite úplne iný názor). Keď sa oddelíme od zdroja moci, prestaneme si uvedomovať, že nepriateľa sami nepremôžeme. Zabudneme, že Pán Boh je jediný, kto môže v boji zvíťaziť. Len on je dostatočne silný. Keď sa sami začneme oháňať mečom, nevyhnutne skončíme porazení a potupení.

Štvrtý krok k zapretiu Peter urobil vtedy, keď sa snažil sám seba zachrániť. Pretože sa Ježiš Kristus nepostavil po jeho boku a nebojoval s ním, ako Peter očakával, dal sa na útek. Hovoril si, že keď Ježiš nie je dostatočne silný na to, aby ich zachránil, bude zachraňovať aspoň sám seba. A utiekol do tmy.

Piatym krokom bolo to, že Peter Ježiša sledoval iba z diaľky. Jeho dôvera v Ježiša utrpela porážku. Aj keď ešte nebol rozhodnutý sa od Krista definitívne oddeliť, začal byť veľmi opatrný. Nechcel sa k nemu dostať veľmi blízko. Preto medzi sebou a Ježišom Kristom udržiaval bezpečnú vzdialenosť a pozoroval ho len z diaľky.

Noc bola chladná. Každá noc, v ktorej sa človek oddelí od Ježiša Krista, je veľmi studená. Všimli ste si to? A práve v tú noc **Peter urobil šiesty krok k zapretiu.** Vydal sa hľadať teplo a útechu tam, kde to ponúka svet. Vmiešal sa medzi ľudí stojacich pri ohni a snažil sa zohriať.

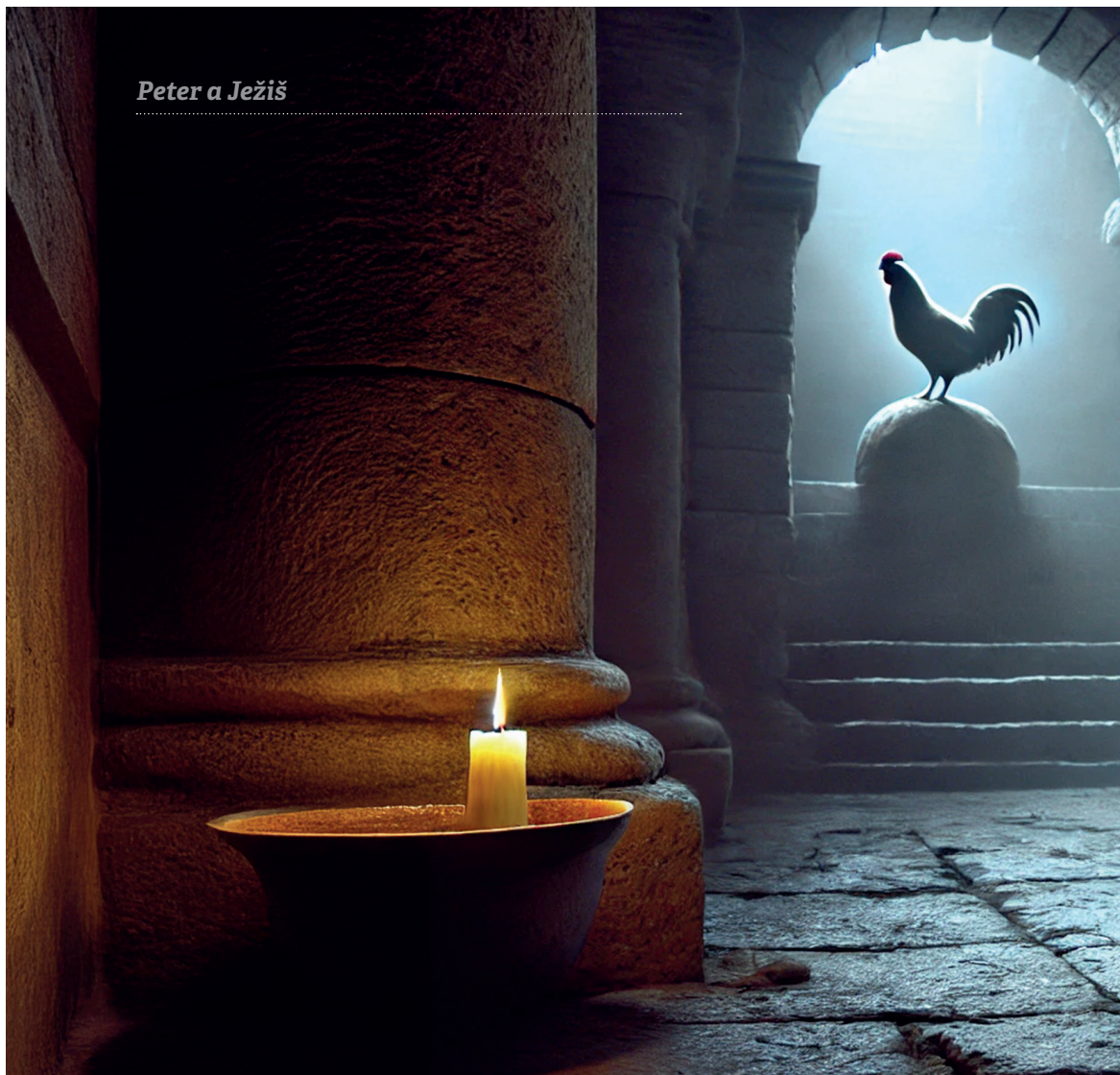
A pretože si tam pripadal nevoľný, musel urobiť ďalší v **poradí už siedmy krok**. Začal predstierať, že je niekým iným, ako v skutočnosti bol.

Keď sa tomu ľudia smiali, ako Ježiša týrajú, Petrovi bolo do plaču. Nárekom by na seba upozornil a prezradil, že medzi nich nepatrí. A tak sa prinútil smiať ešte hlasnejšie ako oni. Keď ľudia Ježiša zatracovali a vysmievali sa mu, Petrovo vnútro sa zvieralo úzkosťou. Snažil sa ďalej hrať svoju úlohu. Veľmi sa mu to nedarilo, a tak si ho ľudia čoskoro všimli.

Vtedy sa už chystal na posledný krok, ktorým bolo zapretie Ježiša Krista. Keď sa človek odlúči od Ježiša a hľadá teplo medzi neveriacimi, je dosť možné, že sa ho niekto opýta: Nie si ty náhodou jedným z nich? Na to taký človek s najväčšou pravdepodobnosťou odpovie: Nie, nie som! Tak je to. Keď sa napätie vystupňovalo a ľudia začali na Petra ukazovať prstom, urobil konečný krok: Začal sa zaklínať a zaprisahávať, že Ježiša nepozná.

A práve v tom okamihu sa Ježiš Kristus otočil a pozrel sa Petrovi do očí. Urobil to, aj keď ním kmásal dav, mal na hlave trňovú korunu a z rán sa mu valila krv. V Jeho pohľade nebola výčitka ani zloba, či pohrdanie. Zračil sa v ňom súcit a láska, ktoré cítil k svojmu biednemu učeníkovi.

V tej chvíli by sme Petra za Ježišovho učeníka asi nepovažovali. Dokonca sám Peter to popieral. Ježiš však vedel, že Peter k učeníkom stále patrí. Peter nebol pokrytec. Myslel to úprimne, keď hovoril, že by za Ježiša Krista položil aj život. Bol však slabý a nechal sa krok za krokom odvieť z Ježišovej blízkosti, od úplnej dôvery v neho a ani si to nevšimol. To je satanová bežná taktika. Nenúti nás, aby sme už na prvýkrát skočili z útesu. Veľmi dobre vie, že by sme ihneď rozpoznali v akom sme nebezpečenstve a prosili by sme Ježiša o pomoc. Vedie nás pomaly drobnými krôčikmi, ktoré sa navonok zdajú čisté a nevinné. Robí to tak, aby sme ani len netušili, že potrebujeme pomoc.

Ježiš Kristus sa pozrel na Petra s láskou, sklamaním a zármutkom. Práve v tomto okamihu Ježiš viac než inokedy potreboval, aby niekto stál pri ňom a dal mu najavo, že je jeho priateľom. Preto sa odvažujem tvrdiť, že vtedy, keď ho

jeden z jeho najbližších priateľov zaprel, musel Ježiš prežívať neznesiteľné muky. Keď Peter uvidel Ježišovu smutnú tvár, myslou mu prebehlo množstvo spomienok. Vybavilo sa mu, ako Ježiš pri mori zavolať: Podte za mnou a urobím

z vás rybárov ľudí. Spomenul si, ako vykročil na vodnú hladinu a po niekoľkých krokoch zmizol vo vlnách. Keby mu Ježiš vtedy nepodal ruku, zaplatil by za svoju trúfalosť životom. Spomenul si, ako mu Ježiš pomohol vyriešiť problémy pri

platení chrámovej dane. Spomenul si, ako mu Ježiš len pred niekoľkými hodinami umyl nohy a trpezlivo mu pomáhal prekonať všetky zábrany. Spomenul si, ako mu povedal: Šimon, Šimon, satan si vyžiadala, aby vás smel preosiať ako

pšenicu, ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera celkom nezlyhala. A až mi opäť začneš dôverovať, posilňuj svojich bratov. Luk 22,31-32.

Keď Peter uvidel Ježišovu bledú tvár plnú utrpenia, jeho chvejúce sa pery a prúdy krvi, nemohol to už ďalej zniesť. Rozbehol sa cez dvor do šera Jeruzalemských ulíc. Utekal až ku Zlatej bráne, zbehol stráňou a prešiel na druhú stranu potoka Kidron. Zamieril ku Getsemanskej záhrade a vyhladal miesto, kde sa Ježiš Kristus v tú noc modlil a ronil slané aj krvavé slzy. Tam padol tvárou na zem a prial si zomrieť. Vedel, že k bolesti, ktorú Ježiš v tú noc niesol, on sám pridal jeden balvan.

A toto poznanie mu zlomilo srdce. Po noci strávenej v Getsemanskej záhrade to už nikdy nebol ten starý Peter. Jeho životná kríza sa pominula. Poznal veľkosť Ježišovej lásky a získal nádej, ktorá pramenila z odpustenia. Od tej chvíle vždy s istotou širil dobrú správu o tom, čo je Ježiš Kristus

ochotný pre nás urobiť, hoci by sme sa dopustili aj toho najťažšieho hriechu.

V tú noc si ešte iný Ježišov učeník prial zomrieť. Bol to Judáš, pravdepodobne najvzdelanejší z dvanástich učeníkov. Veľmi dobre rozumel Ježišovmu učeniu o Božom kráľovstve a odišiel od neho až po poslednom zúfalom pokuse donútiť Ježiša, aby postupoval podľa jeho predstáv. Napríklad potom, čo Ježiš nasýtil zástupy, sa ho pokúsil prinútiť, aby na založenie svojho kráľovstva použil pozemskú silu. A jeho konanie v čase pred ukrižovaním viedla rovnaká pohnútko. Opäť sa snažil Ježiša prinútiť, aby usadol na kráľovský trón. **Neusilovali ste niekedy o niečo podobné? Nechceli ste niekedy dosadiť Ježiša na trón svojho života násilím?** Judáš zosnoval majstrovský plán. Išlo v nom o viac, než len o tridsať striedoborných, ktoré dostal od veľkňaza. Jeho hlavným cieľom bolo prinútiť Ježiša založiť pozemské kráľovstvo. Judáš si myslel, že keď Ježiša odovzdá do rúk náboženských vodcov,

vyburcuje ho urobiť zázrak, ktorým si zachráni život a zároveň sa ako nový Mesiáš ujme panovania. Judáš rátal s tým, že sa mu Ježiš za jeho múdry plán odvdáči a vymenuje ho za predsedu vlády.

Všetko išlo dobre až do chvíle, keď Judáš zradil Ježiša v záhrade bozkom a povedal kňazom a starším: Chopte sa ho! Myslel si, že Ježiš v tejto chvíli prinúti svojich nepriateľov padnúť na kolená, oslobodí seba aj učeníkov a zasadne na Izraelský trón. Namiesto toho však z diaľky sledoval, ako doráňaného Ježiša vedú ako ovcu na porážku. Ako mu zväzujú ruky, ako sa mu v Kaifášovom paláci vysmievajú a ako ho týrajú. A keď sa súd chýlil ku svojmu koncu, začal mať obavy, že vydal Ježiša Krista na smrť. Potom prišiel jeden z najdramatickejších okamihov Ježišovho súdu. Judáš to už nevydržal. Táto scéna je opísaná v knihe Cesta lásky:

V sieni sa zrazu ozval zachrípnutý hlas a všetkých prítomných vydesil na smrť: Je nevinný, Kaifáš, ušetri ho! Judášova vysoká postava sa

predierala davom. Bol bledý, strhaný a po čele mu stekali veľké kvapky potu. Prišiel pred súdnu stolicu a hodil pred najvyššieho kňaza striebro, ktoré dostal za zradu svojho Pána. Zúfalo chytil Kaifáša za rúcho a prosil ho, aby Ježiša prepustil. Presviedčal ho, že Ježiš neurobil nič také, za čo by si zaslúžil smrť... Judáš znovu zvolal: Zhrešil som, zradil som nevinnú krv! Potom sa Judáš vrhol k Ježišovým nohám a prosil ho, aby sa zachránil. Ježiš iba povedal: Pre túto hodinu som prišiel na tento svet.

Ako to s Judášom dopadlo, vieme. Cestou na Golgotu sa rozvášnený dav zastavil pri strome, pod ktorým ležalo Judášovo bezvládne telo, odrezané z povrazu, na ktorom sa obesil. Proces v Kaifášovej súdnej sieni bol po Judášovom priznaní rýchle ukončený. Jeho slová vrhli na kňaza nepriaznivé svetlo a Kaifáš sa chcel čo najrýchlejšie zbaviť spýtavých pohľadov a vyhnúť sa možným nepríjemnostiam.

Pretože bol piatok pred židovskou Veľkou nocou, bolo treba

konať veľmi rýchlo. Besnenie davu postupne slablo. Keby museli čakať až do konca soboty, zrejme by svoj cieľ už nedosiahli. A tak sa súd s Ježišom pred náboženskými vodcami Bohom vyvoleného národa skončil. Kňazi a židovská veľrada vyniesli jednoznačný rozsudok. Vyhlásili, že Ježiš Kristus si zaslúži smrť.

Položme si otázku, sme ako Peter, ktorý horko zaplakal, vyznal a oľutoval svoj hriech a nasledoval Ježiša Krista? Alebo sme ako Judáš, ktorý uznával Ježiša, ale v mysli mal veci pozemské a myslel na seba – vo svoj prospech a nakoniec stratil všetko?

Pán Ježiš bol teda súdený a potrestaný za nás. Musíme si uvedomiť, že ten istý Ježiš, ktorý bude našim obhajcom a ktorý bol za nás súdený a potrestaný, bude aj našim sudcom. Čo viac mohol ešte urobiť, aby nás ubezpečil, že využije každú príležitosť na naše omilostenie? On sám však, keď sa postavil pred Piláta, žiadnu nádej na milosť, zľutovanie či spravodlivosť

nemal. Je poučné sledovať, ako hriech ničí náš ľudský úsudok. Ježiš povedal: Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Požehnanie nebeského kráľovstva je ponúkané zadarmo. Odpustenie je dar. Pokánie je dar. Víťazstvo je dar. Poslušnosť je dar. Pilát sa pýtal, chcete aby som vám prepustil židovského kráľa? Nie, tohto nechceme! Prepusti Barabáša! Kričali. Barabáš bol fanatik, známy zlodej, lupič a bojovník proti Rímu. Napriek tomu si však náboženský vodcovia vybrali radšej Barabáša ako Ježiša, čím v podstate vyjadrili, že sa rozhodli dať priechod nezákonnosti. Zachránili človeka, ktorý nepovažoval za potrebné dodržiavať zákon. Keby si vybrali Ježiša Krista, prejavili by tým úctu Božiemu zákonu, poslušnosti a sebazapreniu.

Aj my dnes stojíme pred rovnakou križovatkou. Aj my sa dnes rozhodujeme medzi Ježišom a Barabášom. Komu z nich dáme vo svojom živote prednosť? Chceme žiť v spoločnosti Pána Ježiša Krista a s ním prežiť požehnaný a krásny celý život? Uznávať ho ako Stvoriteľa

a Spasitele, ktorý nám ponúka odpustenie a večný život? Alebo budeme radšej porušovať Boží zákon, sobotný deň a zmietať sa v neustálych búrlivých zápasoch ako Barabáš?

Židia sa rozhodli. Vybrali si Barabáša a svoj postoj nikdy nezmenili. My sme si vybrali Ježiša Krista, preto nezabúdajme čo on pre nás urobil. Ľahol si na kríž, rozkladá ruky a čaká, pokiaľ si pripravia kladivá a klince. Do toho sa ozývajú vzlyky Ježišovej matky, nádváky zlodejov a urážky davu. A potom začujeme Ježišov hlas. Musíme sa skloniť, aby sme rozumeli jeho slovám. Zohneme sa k nemu a zreteľne vnímame ako hovorí: Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia.

Naše srdce je zlomené láskou k tomuto človeku a voláme: Otče, odpusť aj mne! Odpusť mi moje čakanie, odpusť mi, že

odkladám svoje rozhodnutie, či mám ti oddať celé srdce alebo len polovicu. Odpusť mi moje pochybnosti, keď som niekedy nechcel nieť tvoj kríž. A keď sme poslušní a keď sa cez svoje slzy znovu pozrieme na Ježiša ako Peter zašepká nám: Ďakujem ti, že si niesol môj kríž. A my mu s pohľadom upretým na jeho tvár odpovieme: Ja ďakujem tebe Pane Ježišu.

Teraz teda vieme, ako Ježiš zaobchádzal s ľuďmi a ako sa mu ľudia za to odplatili. Čo urobíme my? Máme dve možnosti. Buď sa môžeme pridať k vojakom a pribiť Ježiša na kríž – znovu ho ukrižovať, alebo sa môžeme pripojiť k Šimonovi a nieť Ježišov kríž. Sú naozaj len dve možnosti a voľba je na nás. Nezahodme svoju šancu, nasledujme Ježiša Krista celým srdcom! ■

Peter Oravec

Vloudila se chyba!!

Časopis č. 3/2024

Článek: Úloha poslední generace při obhajobě Božího charakteru a slávy. – Strana 6

V poslední době někteří adventisté zpochybňují roli, kterou hraje poslední generace při ospravedlnování Božího charakteru a obhájení jeho cti. Považují tuto teologii za zastaralou a zbytečnou, protože podle nich Ježíš zjevil Boží charakter jedinečným způsobem již před 2000 lety. To stačí. Přehlížejí přitom skutečnost, že mají pravdu ti, kteří nepovažují současný vyšetřovací soud za nadbytečný.

Těšíme se opravdu na druhý příchod Ježíše Krista?

Jsme připraveni setkat se s Ježíšem? Když bychom slyšeli dnes v noci troubení pozounů, těšili bychom se z toho, že vše je již tak daleko?

Jsme opravdu křesťané? Prožíváme účinek evangelia, když jsme v kruhu rodiny, nebo v úzkém společenství jiných lidí? *Ezechiel 33:31 „I scházejí se k tobě, tak jako se schází lid, a sedají před tebou lid můj, a poslouchají slov tvých, ale nečiní jich. A ačkoli je sobě ústy svými libují, však za mrzkým ziskem svým srdce jejich odchází.“*

Tento text nám má říci něco důležitého. Nazýváme se hrdě křesťany a myslíme si, že zvěstujeme evangelium. Navštěvujeme rádi duchovní programy, ale v našem osobním životě nechceme činit nic z toho, co po nás žádá Bůh.

Přemýšlel jsi o tom, co vlastně znamená být křesťanem? Znamená to mít správnější věroučné body, než mají jiné církve? Nebo zdravější stravování? Jak by se ti líbilo, kdyby byl v posledních dvou týdnech u tebe doma jako myška tajný pozorovatel, někdo, kdo by pozoroval tvůj křesťanský život a vzal by pod lupu tvé prožívání evangelia? Byl by přesvědčený o tvém správném křesťanském životě, o křesťanských vztazích ve tvém manželství a o vztazích ke tvým dětem? Nebo by řekl: „Ty máš stejné problémy v manželství jako já. Tvé děti jsou stejně bezohledné jako moje, mluví s tebou stejným způsobem jako moje děti.“

Co by mohl říci tajný pozorovatel o tvém prožívání evangelia? Co by vyprávěl o tobě? Řekl by: „Utebedomatonevypadá lépe jako

u mě doma. Co je lepší na tvém náboženství, než na mém? Tvé auto není čistější než moje. Je špinavé a v nepořádku. Zde to vypadá, že tvé evangelium nic nezmě-

nilo. Oblékáš se stejně ledabyle a neupraveně jako já.“ Ano, zde se nabízí otázka: Jaký rozdíl působí evangelium? Co by mohl pozorovatel říci? Co by viděl a slyšel?

Jaký by měl dojem z rozhovorů mezi manžely? Chtěl by se stát křesťanem? Vedlo by ho naše evangelium k Vykupiteli, kterého předtím neznal? Byla by mu ukázána lepší alternativa k jeho životní dráze?

To jsou otázky, kterým jako křesťané jdeme rádi z cesty, i když se snažíme nenosit žádnou masku. Přece když v nás pracuje Ježíš, když On nás osobně vykoupil, ukáže se to v každé oblasti našeho života. Moje výmluva byla: „Žiji pod přílišným stresem. Nemohu se starat o tyto věci!“ Musel jsem se ostatně učit, že Bůh nenese vinu na mém stresu. Když mne vede moje zaneprázdněnost k tomu, že nemám čas na rozhovory s manželkou, že nemám čas pro své manželství, své děti a jejich výchovu, jejich charakterové slabosti, na svůj domov a okolí, pak jsem si naložil množství práce sám a není tím vinen Bůh.

Vzpomínám si na jednoho ze svých sousedů, který nebyl křesťanem. Hledal jsem příležitost vydat mu svědectví. Mnohému z praktických věcí jsem nerozuměl. Když on kosil trávu,

měl na sobě pracovní oblek, žádné normální oblečení. Jeho pracovní úbor byl praktický a čistý. Já jsem měl obléknuté při stejné práci jeansové kalhoty s dírou a tričko zašpiněné vaselinou. Při tom jsem uvažoval, jak mohu sousedovi vydat svědectví. Jeho garáž byla dobře uklizená. Všechno mělo své místo. Moje garáž ... byl jsem příliš zaměstnaný, proto jsem dával věci jednoduše dovnitř. Pak jsem se divil, proč on nic nechce mít s mým křesťanstvím. Před několika lety jsem to ještě nechápal.

Být pravým křesťanem znamená, že Kristus v nás působí. Kristus musí v nás i skrze nás působit, a to tak, že se to ukáže v každé oblasti našeho života. Když jsme příliš zaměstnání, pak je nutné provést mnohé změny, aby se On mohl dotknout všech oblastí našeho života. Bůh mi začal ukazovat, že potřebuji něco víc, dříve, než chci něco nabídnout svým sousedům. Můj soused nechtěl nic slyšet o Bibli a věroučných bodech. Nezajímal se ani o výživu, neboť na mně neviděl žádnou změnu. Bůh chce v našem životě všechno ovlivňovat.

Ale my máme příkaz zvěstovat evangelium celému světu, nebo ne? Ano, co ale skutečně dáme světu? Nemůžeme mu dát něco, co sami nemáme.

Co by objevil tichý pozorovatel ve mně a v tobě? Co by viděl za zavřenými dveřmi? Co by slyšel v našem autě, když jsme na cestě k duchovnímu společenství? Mohl by v nás vidět Ježíše? Viděl by naši nádhernou naději? Nebo by spatřil naše Já a s naším Já spjatý náš tělesný život? Apoštol Pavel říká: „Kristus je můj život“ *Filipenským 1:21* „Mně zajisté Kristus i v životě i v smrti ziskem jest.“ Je to neuvěřitelné, že ano. Tím Pavel říká jinými slovy: „Žít znamená pro mě žít tak, jak žije ve mně Ježíš.“ Já to říci nemohu. A ty? Nevěřím, že Bůh dal Pavlovi slova, která by nebyla realitou v jeho životě. Pavel to prožil ve všech oblastech svého života. V druhé části stejného verše říká: „Umřít je moje vítězství.“ Umřít svému Já, to je moje vítězství. Zemřít rozčilení, když mi manželka „kříží cestu“. Být připravený zemřít svému „já“, když začínám vřít, když mě něco zlobí. Zemřít netrpělivým rozmlouvám s dětmi....

Jednoho dne jsem seděl u psacího stolu. Zabýval jsem se právě obchodními záležitostmi. Každé ráno jsem prosil Boha: Varuj mě prosím, když budu v nebezpečí sejít z úzké cesty a vzdalovat se od Ježíše. Den jsem začal s Pánem velmi dobře a také průběh dne až do této chvíle byl dobrý. Před polednem mi scházel vyřídit ještě jeden telefonní rozhovor, abych záležitost uzavřel. Bůh věděl, co se během telefonátu stane. Chtěl mě toho ušetřit a hovořil k mému srdci: „Nechej tuto věc zatím ležet a udělej si čas na modlitbu“. Osvěž i své spojení s Bohem! On věděl o pokušení, které se zde odvíjelo. Seděl jsem ... zbýval jen jeden telefonát a nyní tato myšlenka od Ducha svatého, který mě prosil o čas. Začal jsem s Bohem vyjednávat. Už jste to také udělali? Hledal jsem důvody, které by mluvily proti Božím nabádání a ihned na začátku telefonátu jsem skutečně nechal své Já v popředí. Pán věděl, že se dostanu do těžkostí. Již jsem začínal ztrácet oporu ve svém Vykupiteli. Evangelium nás chce ochránit v každé situaci. Být pravým křesťanem znamená být v každé situaci takovým,

jakým byl Kristus. Skrze svou sílu a horlivost jsem ztratil oporu v Ježíši. A právě v tuto chvíli přišla ještě manželka s prosbou. Nebylo to nic velkého. Už dříve jsem jí řekl, že může ke mně přijít kdykoli. Říkala: „Mohl bys mi pomoci s domácím vyučováním? Potřebuji někoho, kdo mi pomůže sestavit plán.“ Byl jsem ale podrážděný. Místo toho, abych jí pomohl, vysvětloval jsem jí, že právě teď mě nemá rušit. Skutečně trvalo déle říci jí, že nemám čas, než by trvalo splnění její prosby. Tím jsem uvedl manželku do pokušení. Jelikož jsem nepřekonal své Já, dal jsem popud jejímu Já začít vrít. Proto se stalo těchto málo minut tvrdým vyjednáváním. Nyní byla zapojena celá rodina včetně dětí, které se staly svědky této špatné nálady. Tak jsem uvedl celou rodinu do hříchu, a to jen tím, že jsem se zpěchoval poslechnout hlas Ducha Božího. Nenechal jsem se dát správným směrem. Kdyby byl v této situaci v mém domě přítomen tichý pozorovatel, a on je přítomen skutečně v každém domově, chtěl by žít moje křesťanství? Mohl by ve mně vidět nádherné Boží naděje? Manželce jsem udělal bolest,

odmítl jsem ji, postavil ji bokem. Moje děti jsem poškodil a zranil. Ale Ježíš je schopen změnit porážku ve vítězství. On nám chce znovu pomoci z každého pádu. V této situaci jsem neprokazoval praktickou křesťanskou víru. Bůh nás může naučit jako rodinu hluboké lítosti, může nám pomoci pocítovat hluboký smutek nad hříchem a může nám dát na srozuměnou, že se nesmíme unáhlit našimi slovy.

Bible hovoří o deseti pannách. Pět bylo moudrých a pět bláznivých. Milý čtenáři, jsi si jistý tím, ke které skupině patříš? Těch pět bláznivých si myslelo, že jsou připraveny setkat se s Ježíšem. Jak můžeme zjistit, ke které skupině patříme?

Zatím co pět moudrých panen již bylo vpuštěno do svatební síně, přišlo pět bláznivých a klepalo na dveře. Panny očekávaly, že jim někdo otevře. Při pohledu zvnějšku vypadaly stejně jako moudré panny. Mluvily stejně, četly stejnou Bibli, očekávaly příchod Ježíše. Jak zjistíme, ke které skupině patříme? E.G.White popisuje, jak takový stav vypa-

dá. „Teprve v krizi se odhalí pravý charakter... Náhlý neočekávaný nouzový případ, který tě snad nechá podívat se smrti do tváře, ti ukáže, jestli skutečně věříš v Boží zaslíbení a jsi nesený Jeho milostí.“ (Christ´s Object Lesson 412). Tou krizí nemusí být nutně situace mezi životem a smrtí. Malé krize potkáváme po celý běžný den. Setkáváme se s nimi vždy, když naše vůle nesouhlasí s vůlí Boží a moje Já roste. Pro dítě může být krizí, když ho matka o něco prosí a ono nemá k tomu žádnou chuť. Odpověď našeho dítěte nám ukáže, jak my reagujeme na krize: Stěžuje si a pokouší se smlouvat, zlobí se, reaguje chladně nebo rozčileně. Již tato malá krize ukáže, že naše dítě není moudrá panna, ale bláznivá.

Vzpomínám si na den, kdy jsem pluhem odstraňoval sníh z naší příjezdové cesty. Bůh mi dal myšlenku: „Nasad' sněhové řetězy! „Znovu jsem začal smlouvat s Bohem. „Je jen 10 cm sněhu. K tomu nepotřebuji řetězy.“ Pán mlčel. Řekl jsem: „Pane, již bylo více sněhu a já jsem sněhové řetězy nepoužil.“

Tak jsem začal pluhem odstraňovat sníh z příjezdové cesty. Při otáčení po prvním průjezdu jsem začal pomalu klouzat z cesty dolů. Bydlíme v horách ve stráni a cesta jde prudce do kopce a byla pod sněhem zledovatělá. Stáhlo mě to na bok. Vidíte, Pán nás varuje před námi samými. On se snaží nás chránit před pokušením. V krizi se projeví náš charakter. Proto začal Pán ke mne mluvit, aby mně chránil před vzdálením se od něho. Tak jsem se chtěl dát do nasazování sněhových řetězů. Ale ve sněhu a ve stráni je to o hodně těžší než na suchu. Při novém pokusu klouzal traktor dál. Nyní jsem byl již opřený o plot zahrady a moje Já ve mně stoupalo. Volal jsem k Pánu, aby mne v této situaci ochraňoval, neboť jsem teď musel nasazovat řetězy v místě, kde to bylo nejtěžší. Když jsem ležel pod traktorem, spadla mi hrouda sněhu za košili. Můžete si představit, co moje Já chtělo v tomto momentě dělat. Byl jsem již připraven pustit se ruky svého Pána, ale Duch svatý znovu promluvil do mého srdce, ne slyšitelným hlasem, ale skrze mé svědomí. „Nepouštěj se mne! Budeš mi děkovat, když

se ohlédneš zpět a uvidíš, jak jsem tě ochránil. Jestliže se mě pustíš, budeš muset prožít ještě jednou stejné pokušení.“ Řekl jsem: „Pane, já se tě nepustím!“ A On mi pomohl vydržet. Později jsme seděli u prostřeného stolu. Nevěděl jsem, že děti mě celou dobu pozorovaly oknem a řekly: „Tatí, my víme, že to bylo pro tebe velké pokušení.“ Zeptal jsem se: „Odkud to víte? Bylo to vidět ve výrazu mého obličej, nebo jste to poznali z toho co se stalo? Bez dechu jsem čekal na jejich odpověď. Mohly-li to vidět ve výrazu mého obličej, pak bych býval ve zkoušce neobstál. Odpověděly: „Viděly jsme co se dělo.“

Přátelé, Bůh nás zve k tomu, abychom se prokázali jako křesťané v malých krizích všedních dnů. Jistě jsi zmalomyslněný, že nejsi podobný Ježíši. Ale Ježíš říká k těm, kteří se tak hodnotí: *Matouš 11:28 „Pojďtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“* Pokoj, který nám chce dát, je pokoj od mého Já a od sobectví, které nás stále odvádí od Pána a nevyhýbá se ani krizím všedních dnů. V tomto klidu (pokoji)

budeme od něho chráněni, ale ne automaticky. Když jsme přepjatí a přepracovaní, a když nám spěch brání dát si čas na Pána, pak nám zbývá jen jediné rozhodnutí: Najít si nejdříve čas ke hledání království Božího. Každé jiné rozhodnutí je zbytečné.

Vzpomínám si, když jsem před několika lety stál před operací páteře. Doktor mi řekl: „Jestliže nechcete být operován, musíte denně uběhnout 6 km.“ Řekl jsem mu: „Nemám na to čas. Jsem příliš zaměstnán. Již nyní mám málo času.“ On řekl: „Musíte denně uběhnout 6 kilometrů!“ Co si myslíte, že jsem udělal? Uběhl jsem denně šest kilometrů.

Pro svět děláme hodně. Máme čas pro naše zaměstnání a pro vše, co je pro nás důležité. Proč si neuděláme čas pro toho, o kom říkáme, že na něj čekáme? Šest kilometrů jsem musel denně běhat pro má záda. Potřebujeme také čas pro náš vztah k Bohu, pro naše duše. Být křesťanem, to je závazek, který vyžaduje nasazení. Být lékařem je také závazek. Umět hrát na klavír vyžaduje nasazení. K tomu jsme ochot-

ni. Proč se nechceme zavazovat Bohu, abychom byli křesťané?

Ježíš jako člověk úpěnlivě prosil před Božím trůnem tak dlouho, až Jeho lidstvím proniknul nebeský stav a spojil lidské s Božským. Skrze stálé spojení přijal život od Boha, aby světu představil Boha. Jeho zkušenost musí být také naší zkušeností. (The Desire of Ages 363) Satan ale nechce, abychom udělali tuto zkušenost. A tak se nás pokouší přivést do stresu. Potřebujeme sílu nebes, abychom mohli být pravými křesťany. Potřebujeme sílu nebes, abychom žili pravým evangeliem tak, že bude vidět v našich domovech a na nás nádherná Boží naděje. Když nežijeme evangeliem v našich domovech, nebudou je lidé moci vidět na všem, co konáme, ať je to v autě, v zahradě, prostě všude. Lidé nás pozorují. Čím se odlišujeme? Když se cele oddáme Bohu, pak mohou na nás vidět, proč je naše cesta lepší než jejich.

Je to sebeláska, která rozbíjí náš klid. (Thoughts from the Mount of Blessings – 16) Jestliže se silně spolehne na naše Já, ztratíme

sílu, klid a pokoj, které nám daroval Bůh. Chceme být skutečně křesťané, opravdoví křesťané? Jsem si jistý, že brzy potom, co jsi dočetl tento článek, budeš pokoušen se tak rozčilit, aby se tvé Já dostalo docela nahoru. Určitě se ti něco postaví napříč do cesty dříve, než se dostaneš do postele. Někdo řekne něco špatného nebo něco nepůjde správným směrem nebo nebudeš mít chuť udělat něco, o co tě Bůh žádá. Duch svatý ti připomene, že jsi křesťan. „Protože si lidé říkají křesťané, ale jejich charakter to nedosvědčuje, má křesťanství ve světě tak málo vlivu“. (Thoughts from Mount of Blessings – 137)

Proto také nemůžeme přivést Boží dílo k závěru, ačkoliv říkáme, že chceme evangelium zvěstovat. Ale Bůh se nás ptá: „Co chcete dát světu“?

Já chci být křesťanem.
Ty také? ■

JIM HOHNBERGER

Podobné cesty

Chvalte jméno Hospodinovo všechny věci, které jak On řekl, pojednou stvořeny jsou! A utvrdil je na věčné věky, uložil cíle, z nichž by nevykračovaly. Žalm 148, 5.6

Z „vysokého mostu“ oblíbeného místa „malými a velkými“, jsme pozorovali se synem ruch na zhlaví nádraží. Průjezdy nákladních vlaků, příjezdy a odjezdy osobních vlaků i rychlíků, také neustále pohyby „posunů“...

Klučina zahlédl pohyb výhybkového přestavníku: „Tati, podívej se! Ten „panáček“ se otočil! Zpozoroval jsem, že z nástupiště vyjíždí vlak: Podívej, vidíš ten vlak? Za chvílku pod námi projede a potom se zase ten „panáček“ otočí. Ukázal jsem na „hradlo“: Z tohoto domečku výhybkáři připravují cesty vlakům.

Pod námi mizel poslední vůz

a chlapec hlásí: „Panáček“ se zase otočil! Pozornost upoutaly další pohyby „panáčků“ opodál. Tam se otočili další, podívej se! Už jede z nástupiště motorák. Motoráček musel příčně překonat zhlaví (výhybkou), aby najel na „svůj směr“; klučina opět hlídal „panáčky“, kdy se otočí...

Cestou domů v tramvaji jsem musel odpovídat na „hromadu“ otázek, které mi kladl syn. Při nich jsem si uvědomil, jak se náš duchovní život velmi podobá železničnímu provozu...

Hospodin nám radí: „Zastavte se na cestách a pohleďte a vyptejte se na stezky staré, která je cesta dobrá, i chodte po ní a naleznete odpočínutí.“ Jer 6, 16

Život je často přirovnán k „cestě“, která má jak počátek, tak i konec, vede a spojuje různá místa, různé cíle. Také v našich životech jsou mnohá „křížení“, či „odbočení a výhybky“, také „spojení“ i „rozdělení“. Stejně jako na železnici, tak i v našich životech jsme někdy nuceni zpomalit, někdy dokonce i zastavit, když není volná cesta... „Nejsou zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesta vaše, jako cesty mé, praví Hospodin. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše!“ Iz 55,8.9.

V železničním provozu vládne určitý řád, nad jízdami

jednotlivých vlaků bdí řada spolupracujících pracovníků, nad kterými jsou další „dozorující“. Než strojvedoucí vyjede, dostává „jízdni řád“, dle kterého následně vede svěřenou soupravu k cíli. Podobně i každý věřící dostává „jízdni řád“, kterým je veden na „cestě životem“, jak uvádí prorok Jeremiáš: Vyptejte se, zjišťujte, hledejte – také jeďte podle daného SPRÁVNÉHO SMĚRU!

Naše „cesta“ byla již připravena, jak říká Pán Ježíš: JÁ JSEM TA CESTA, pokud se této „CESTY“ přidržíme, máme JISTOTU DOSAŽENÍ CÍLE! ■

VLADIMÍR SPURNÝ

Recept na čaj proti utrpení

V knize „V Božím podzemí“ od evangelického faráře židovského původu, který byl několik let vězněn v komunistických rumunských koncentračních táborech, jsem se dočetl o starém receptu z dob prvních křesťanů.

V této době byl císařem neprávem uvězněn jeden lékař. Až po několika týdnech bylo jeho rodině dovoleno navštívit ho. Zpočátku všichni plakali. Byl v hadrech, k jídlu měl denně jen skývu chleba a džbán vody. Pak se však jeho žena udiveně zeptala: „*Jak to, že vypadáš tak dobře? Jako bys právě přišel ze svatby!*“ Lékař s úsměvem odpověděl, že našel léčivý prostředek, bylinkový čaj, který pomáhá proti všemu utrpení a starostem. Obsahuje sedm bylinek:

První bylinka je **spokojenost**. Buď spokojený s tím, co máš. Možná se třesu zimou v hadrech

a hryžu tvrdou kůrku chleba. Ale vedlo by se mi hůře, kdyby mne císař dal nahého do hladomorny, kde bych k jídlu neměl vůbec nic.

Druhá je **zdravý lidský rozum**. Ať jsem teď veselý nebo smutný, skutečnost, že jsem ve vězení se nezmění. Tak proč bych měl reptat!

Třetí je **připomenutí si hříchů minulosti**. Spočítej je a představ si, že by na každý hřích připadl jeden den trestu ve vězení. Zjistíš, kolik životů bys musel strávit ve vězení. Ty jsi z toho vyvázl ještě lehce.

Čtvrtá bylinka je **myšlenka na utrpení**, které Kristus pro nás nesl s radostí. Byl jediným člověkem, který si mohl sám určit svůj pozemský úděl: Rozhodl se pro cestu utrpení! Jak velkou cenu v tom musel vidět. Vidíme, že utrpení nesené s radostí a klidem působí osvobodivě.

Praváky - copyright 2010

Pátá bylinka je **poznání, že utrpení** je nám dáno Bohem jako Otcem. Ne, aby nám škodilo, ale očistilo a posvětilo. Utrpením, kterým musíme projít, nás má tříbit a připravit pro nebe.

Šestá je **vědomí, že žádné utrpení nemůže zničit křesťanův život**. Jsou-li radosti těla pro nás vším, potom bolesti a vězení rychle ukončí náš životní cíl. Jestliže však středem našeho života je pravda, pak máme něco, co nemůže změnit žádná vězeňská cela. Ať jsme ve vězení nebo ne, dvě a dvě jsou vždy čtyři. Vězení mi nemůže zabránit, abych miloval. Mříž ne mohou zadržet víru. *Pokud tyto ideály formují můj život, mohu být veselý a trpělivý kdekoliv.*

Poslední bylinka receptu je **naštěj**. Kolo života přivedlo možná císařova lékaře do vězení, ale nepřestává se točit dál. Může mne zase přivést zpět do paláce nebo dokonce na trůn.

Tento recept na utrpení vyprávěl Wurmbrand svým posluchačům, když byl z vězení propuštěn. Po skončení se na chvíli odmlčel. Bylo ticho. Pak dodal: „Od té doby jsem vypil celé sudy tohoto čaje a mohu vám jej doporučit. Výborně se osvědčil!“ ■

RICHARD WURMBRAND, *V Božím podzemí*, str. 160-161

ŽENA

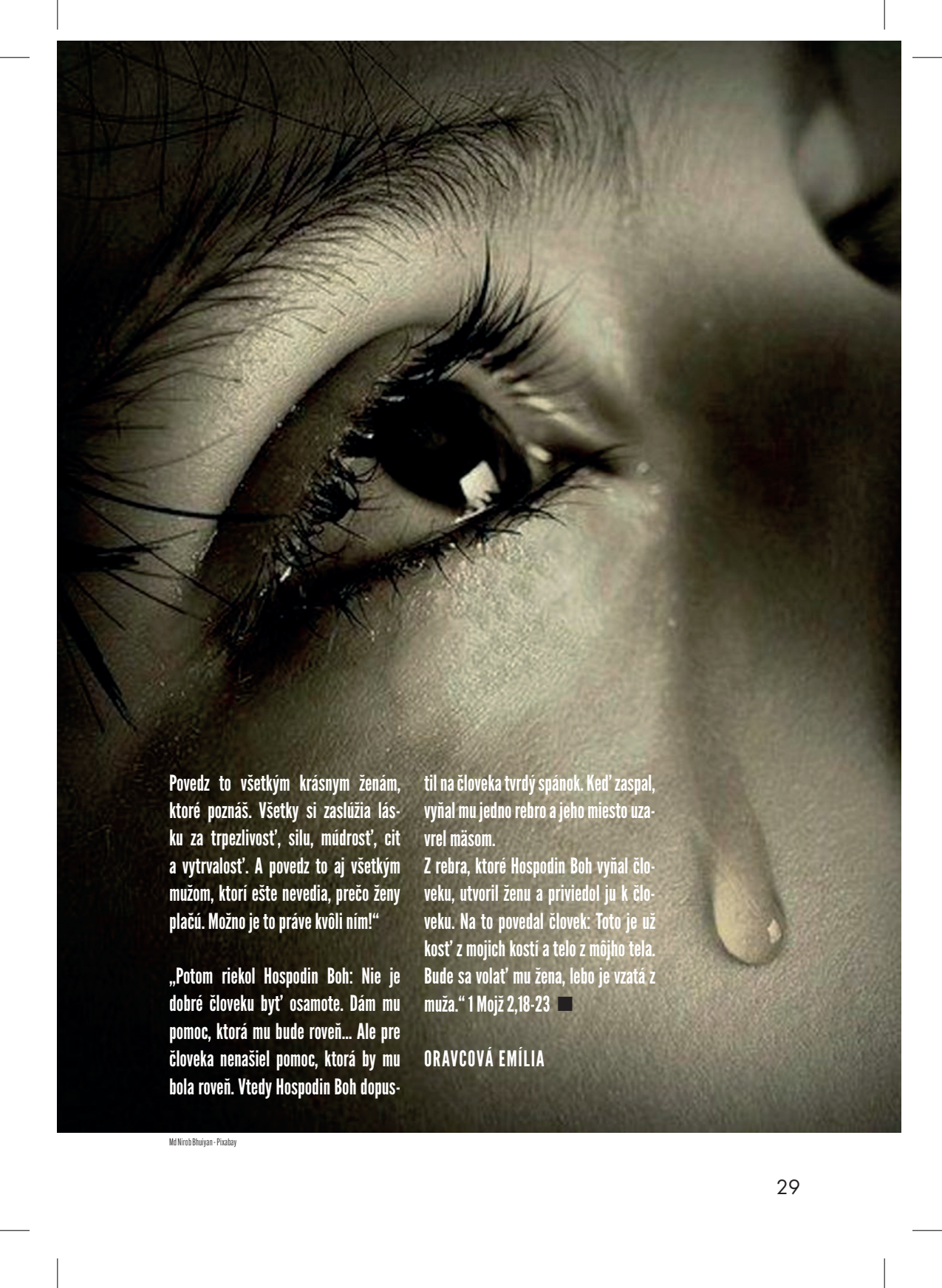
„Spanilosť je klam a krása je márnosť, ale žena, ktorá sa bojí Hospodina zasluhuje si pochvalu.“ Prísľ 31,30

Malý chlapec sa spýtal mamy: „Prečo plačeš?“ „Preto, že som žena,“ odpovedala mu. „Nerozumiem!“ povzdychol si syn. Mama ho len nežne objala a povedala: „A nikdy ani neporozumieš.“ Neskôr sa chlapec opýtal svojho otca: „Ocko, prečo sa mi zdá, že mama plače bez dôvodu?“ „Všetky ženy plačú bez dôvodu,“ to bolo všetko na čo sa otec zmohol. Viac sa na túto tému nerozprávali.

Chlapec vyrástol a stal sa mužom, avšak stále nechápal prečo ženy plačú. Nakoniec zavola Pánu Bohu a keď sa dovolal, spýtal sa ho: „Bože, vysvetli mi, prečo sa ženy tak ľahko rozplačú.“ A Boh mu povedal: „Keď som stvoril ženu, musela byť výnimočná. Preto som jej urobil PLECIA dost' silné na to, aby uniesli t'archu sveta, ale pri tom natol'ko jemné, aby poskytovali ochranu a pohodlie. Dal som jej vnútornú SILU, aby vydržala pôrod diet'at'a, ale aj odmietnutie, ktoré tak často okúsi práve od svojich detí. Dal som jej TVRDOSŤ a ROZHODNOSŤ, ktoré jej pomôžu neochvejne pokračovať, keď sa už všetci ostatní vzdávajú a starať sa o svoju rodinu aj na-

priek chorobám a únave, bez reptania. Dal som jej CIT a VEĽKÚ LÁSKU milovať svoje deti za každých okolností, dokonca aj vtedy, keď ju tie deti hlboko rania. Dal som jej ODVAHU prijať svojho manžela, napriek jeho chybám a nedostatkom. Sformoval som ju z jeho rebra, aby ochraňovala jeho srdce. Nie z jeho nôh, aby bola pošliapaná, ani z jeho hlavy, aby bola povýšenecká, ale z jeho boku, aby mu bola rovná. Z miesta pod ramenom, aby bola chránená a z miesta vedľ'a srdca, aby bola milovaná. Dal som jej aj MÚDROSŤ, aby vedela, že dobrý manžel nikdy neraní svoju ženu, iba niekedy skúša jej silu a rozhodnosť stáť vedľ'a neho bez výhrad.

A nakoniec som dal žene SLZU, ktorá je výlučne len jej. Vyróni ju a použije kedykoľvek ju bude potrebovať a kedykoľvek si bude myslieť, že ju potrebuje, aby všetko zvládla. Na tú slzu má naozaj právo, lebo nikto nevydrží bez slova tol'ko ako žena! Krása ženy nie je v šatách, ktoré nosí, v postave, ktorú má a ani v spôsobe, akým si češe vlasy. Krása ženy musí byť v jej očiach, pretože tie sú bránou k jej srdcu, miestu kde sídli láska.

A close-up, high-contrast photograph of a woman's eye. The eye is looking slightly down and to the right. A single, large tear is visible on the lower eyelid, about to fall. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the eyelashes and the skin around the eye.

Povedz to všetkým krásnym ženám, ktoré poznáš. Všetky si zaslúžia lásku za trpezlivosť, silu, múdrosť, cit a vytrvalosť. A povedz to aj všetkým mužom, ktorí ešte nevedia, prečo ženy plačú. Možno je to práve kvôli nim!“

„Potom riekol Hospodin Boh: Nie je dobré človeku byť osamote. Dám mu pomoc, ktorá mu bude roveň... Ale pre človeka nenašiel pomoc, ktorá by mu bola roveň. Vtedy Hospodin Boh dopus-

til na človeka tvrdý spánok. Keď zaspal, vyňal mu jedno rebro a jeho miesto uzavrel mäsom.

Z rebra, ktoré Hospodin Boh vyňal človeku, utvoril ženu a priviedol ju k človeku. Na to povedal človek: Toto je už kosť z mojich kostí a telo z môjho tela. Bude sa volať mu žena, lebo je vzatá z muža.“ 1 Mojz 2,18-23 ■

ORAVCOVÁ EMÍLIA

Největší soužení všech dob

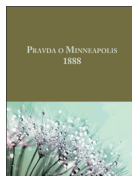
Znamení selmy dekódováno
Steve Wohlberg
Lež si razi cestu přes polovinu světa, zatímco pravda ...,
Formát A6, stran 56
cena 15,00 Kč

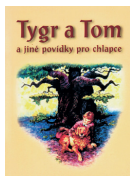
Hořký lék pro laodiceu
Joe Crewse
Výňaty z kázání
Formát A5, 28 stran
cena 10 Kč

Poslední Boží varování
Steve Wohlberg
Zvolme si Ježíše Krista, ne Selmu
Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Pravda o Minneapolis 1888
Důležitý a významný úsek dějin Adventistů sedmého dne
Formát A5, 104 stran
cena 20 Kč

Tygr a Tom
a jiné povídky pro chlapce
Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových
Formát A5, 152 stran
cena 50 Kč

Spor o sobotu
Sedmý den je sobota, ale my známe takový režim týdne, podle něhož je sedmý den neděle. Proč ...
Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč

Královská dcera
a jiné povídky pro dívky
Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových
Formát A5, 162 stran
cena 60 Kč

Ve stopách velkého lékaře
Ellen Gould White
Sloužit Bohu tak, jako to činí náš Spasitel
Formát A5, 360 stran
cena 70 Kč

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře
Armin Krakolinig
Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu?
Celobarevné, Formát A4, 60 stran, cena 70 Kč

Poslední události konce dějin
Pavel Grulich
Svět se nachází před posledními událostmi, které předpovídá Boží slovo v Bibli ...
Barevné, Formát A5, 235 stran
cena 70 Kč

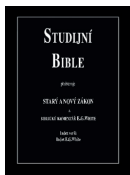
Boží soudy přicházejí
Steve Wohlberg
Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím ...
Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Přitomná pravda
Studijní materiál
Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Vímě však ...
Celobarevné Formát A4, 166 stran, cena 99 Kč

Kdo seje vítr sklízí bouři
Joe Crewse
Jeho služba a svědectví ukazují, že to byl muž, který si uvědomoval ...
Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč

Studijní Bible
Studijní BIBLE Kralická (1613) s komentáři E.G.W.
1600 stran
cena 700 Kč

On samá moji cestu
Jan Kováčik
Evangelická rodina, která později přijala adventní pravdu
Formát A5, 140 stran
cena 60 Kč

Co by měl každý adventista s. d. vědět o roku 1888
Arnold Valentin Wallenkampf
Toto dílo vzniklo na základě výpovědí Ellen Whiteové
Formát A5, 105 stran
cena 20 Kč

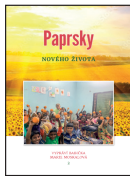
Lid nesoucí poslední varování poselství Bible
Daniel Laufersweiler
Poselství tří andělů
Formát A5, 54 stran, celobarevné
cena 35 Kč

CASD a Ekumena
ostatek.info
Co, kdo, kdy, kde a jak?
Formát A5, 90 stran
cena 50 Kč

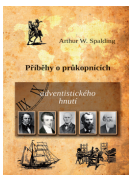
Koronavirus - Jaká bude budoucnost světa po koronaviru?
Pavel Grulich
Formát A6, 24 stran
cena 10 Kč

Paprsky - NOVÉHO ŽIVOTA
vypráví babička Marie Moskalová
Příběhy pro děti i dospělé z různých koutů světa
Formát A5, 192 stran, celobarevné
cena: Dobrovolný příspěvek pro chudé bengálské děti

Dárek pro Tebe
G. a H. Muschongovi
Zdraví se nedá koupit. Je to dárek ...
Formát A6, 70 stran
cena 15 Kč

Příběhy o průkopcích adventistického hnutí

Arthur W. Spalding
Tato kniha je věnována dětem na celém světě, které s touhou čekají na druhý příchod Ježíše Krista ...

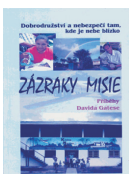
Formát A5, 240 stran,
cena 70 Kč

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg
Mezi z vás si evidujeme, že planeta země je v těchto dnech v problémě. Chtěli byste odhalit skryté ...

Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora

Formát A5, 180 stran
cena 99 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson
Základní poznatky dodržování soboty

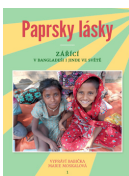
Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč

Plevy budou odváty

Skutečné třibení adventistů

Formát A5, 16 stran
cena 25 Kč

Paprsky lásky ...

vypráví babička Marie Moskalová
Příběhy pro děti i dospělé z různých koutů světa.

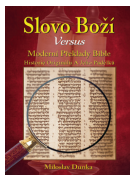
Formát A5, 178 stran
cena: Dobrovolný příspěvek pro chudé bengálské děti

13 satanových rodokmenů

Robin de Ruiter
Kniha popisuje historii vzniku Nového světového řádu

Formát A5, 150 stran
cena 100 Kč

Slovo Boží - versus - Moderní překlady Bible

Miroslav Donka
Tato kniha poskytuje spolehlivou historickou odpověď na otázku, zda moderní revidované překlady Bible jsou stále Ježíšovým slovem. Ctenář nebudě pocišán na pochybách ...

Formát A5, 250 stran,
cena 100 Kč

Ztracený den historie

Amazing Facts
Chtěli byste se dozvědět víc úžasných faktů o tomto zapomenutém dni historie?

Formát A6, 28 stran
cena 5 Kč

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko

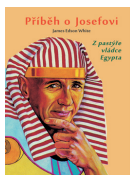
Formát A5, 180 stran
cena 99 Kč

Půlnoční volání

Armin Krakolnig
Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorocství o dni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

Formát A5, 131 stran
cena 35 Kč

Příběh o Josefovi

Armin Krakolnig
Čistá a přímá povaha mnohého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, přivádějí ovulivání jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a ...

Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč

Přirozeně a zdravě!

Petra Sedlbauer
Shirká receptů Petry Sedlbauerové k videu na www.hibelstream.org.

Formát A5, 32 stran
cena 15 Kč

Cena vzpoury

Daniel Laufferweiler
Mladá žena s květinou v ruce, prochází hřbitovem ...

Formát A5, 32 stran, celobarevné
cena 20 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nazývá lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světlu jeho skutečný oděv. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak dříve tvrdili jsou často přičítáno na účet Písma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nadhrobně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč

Znamení proroka Jonáše

Doug Batchelor
Je mnoho cest, avšak jaká jich vede skutečně k tomu cíli, který...

Formát A6, 32 stran
cena 5 Kč

Nová země

Daniel Laufferweiler
Malá povídka jako názorný příklad...

Formát A5, stran 24
cena 15,00 Kč

Kniha Job

Armin Krakolnig
Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíječícími problémy.

Formát A5, 180 stran,
měkké desky, cena 25 Kč

Touha po Ježíši

Colobarevně
Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš nás Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje ...

brožúrka Formát A5,
32 stran, cena 15 Kč

Krise k lepší budoucnosti

Pavel Grulich
Různé postoje, ke světovým událostem, které se odrážejí ...

Formát A6, 60 stran
cena 20 Kč

Průvodce domácí léčbou COVID

Jane M. Orient, M.D.
Elizabeth Lee Vliet, M.D.

Lékařský plán krok za krokem... napsán praktickými lékaři s desítkami let zkušeností s nejrůznějšími onemocněními.

Formát A5, 40 stran, celobarevné
cena 60,00 Kč

POMOC SHORA

Boží slovo národům - Siegen

Zbírka veršů vybraných podle námětu z Bible

Formát A6, 98 stran
cena 30 Kč

Národ, který už dávno neměl existovat

Daniel Laufersweiler

Prorocí slouží k povzbuzení a posílení víry. Osobnímu posvěcení

Formát A5, 24 stran
cena 10 Kč

Čiň pokání

Waldemar Laufersweiler

Bůh je láska. Na představě o Bohu závisí naše budoucnost

Formát A5, 20 stran
cena 10 Kč

Absolutní oddanost

Andrew Murray

Je to Bůh, kdo tě uschopňuje takovou odevzdanost prožívat

Formát A5, 8 stran
cena 5 Kč

V září nového dne - díl 1

Pavel Toman

Studijní jítrenka podle citátu E. G. W.

Formát A5, 496 stran - vázaná
cena 100 Kč

V září nového dne - díl 2

Pavel Toman

Studijní jítrenka podle citátu E. G. W.

Formát A5, 514 stran - vázaná
cena 100 Kč

Příběhy pejska Reka

Petra Blahutová-Mikášová

Příběh je inspirován skutečnou událostí

Formát A5, 70 stran, celobarevné
cena 50 Kč

Bouře v učení

c. R. Standish

Nauky lidské, nebo Boží

Formát A5, 120 stran
cena 50 Kč

7 posledních ran

Dough Batchelor

Co se stane při posledních sedmi ranách

Formát A5, 28 stran
cena 10 Kč

Zjevení

19:7

Radujme se,
veselme se, neboť
nadešel čas
svatby Beránkovy!

20. 12. – 22. 12. 2024

Dům zahrádkářů

Padlých hrdinů 1276,
Frýdlant nad Ostravicí

Přednáší

Stephan Kobes

Série přednášek začíná v pátek 16:30 a končí v neděli 13:00.

Stravování je zajištěno.

Prosíme zájemce o ubytování, aby se přihlásili telefonicky, písemně na adrese redakce nebo elektronickou poštou.

VSTUP VOLNÝ

Marcela Juřicová | Lubenská 630, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí
773 068 047 | jaromar66@vodafone.de | www.zrajedoraje.cz